

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΦΡΙΚΗΣ

ΤΟΥ ΒΙΛΜΕ ΝΤΕ Λ' ΙΛ ΑΝΤΑΝ

ΤΟ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΑΘΡΕΦΤΗ

Με μιά τελευταία προσπάθεια πιάστηκε από το άνοιγμα του φεγγίτη...

διαδικασία, ήταν πως κάποιος δυστυχισμένος—θύμα κι' αυτός της φοβερής 'Ιερᾶς 'Εξέτασης—είχε πη πως είμαι άθως, ενώ τόν βασάνιζαν άπάνω στον τροχό, με την έλλίδα πως θα γλύτωνε ίσως από τὰ χέρια τών βασανιστών του...

Σιωπηλός, έκολούθησα τόν δεσμοφύλακα μου. 'Ήξερα άλλωστε πως κι' άν του μιλούσα, δέν θα μου άπαντούσε. Σέ λίγο με έκλεισαν μέσα σ' ένα μικρό και χαμηλό κελλί. Τό κελλί αυτό φωτιζόταν από ένα τετραγωνό άνελιγμα στην άσροφη και ώς μόνη κλιπίλαση είχε ένα κρεβάτι στερεωμένο στον τοίχο. 'Ο φύλακας κλειδώσε τήν πόρτα κι' έφυγε, αφήνοντάς με δλουμόναχο εκεί μέσα.

'Η ήμερα πέρασε χωρίς να μ' ένοχλήση κανείς. Εύχαριστημένος με τήν ιδέα πως πιθανόν να μη με βασάνιζαν πεία, ξαπλώθηκα με άπόλαυση στο κρεβάτι κι' άποκοιμήθηκα...

Κατά τὰ ξημερώματα όμως ξύπνησα, νοιώθοντας ένα άκατανόητο συναίσθημα φρίκης. 'Ανοιξα διάπλατα τὰ μάτια μου, κντάξα γύρω μου προσπαθώντας να διακρίνω μέσα στο υμσκοτάδο και τότε μονάχα άντελήφθη πώς κάποια άλλαγή είχε γίνει στο κελλί μου κατά τό διάστημα τής νύχτας, ενώ κοιμόμουν.

'Ανασηκώθηκα στο κρεβάτι μου κι' άμέσως διέκρινα άπειρες σκιές να κινούνται δλόγυρά μου. Και ξαφνικά, ενώ με φρίκη προσπαθούσα να καταλάβω πού βρισκόμουν, ό φεγγίτης έκλεισε μ' ένα ξηρό κρότο και τό κελλί ευθιάθηκε στο σκότος.

'Εμεινα άκίνητος, ώρες πολλές, ξαπλωμένος άπάνω στο κρεβάτι. Τέλος ό φεγγίτης άνοιξε πάλι, ένα χέρι πρόσβαλλε από τό άνοιγμα και κρέμασε μιά λυχνία σ' ένα καρφι τής άσροφής. 'Ο φεγγίτης ξανάκλεισε και τότε στο φώς τής λυχνίας είδα...

Μά εκείνω πού είδα, έκανε τις τριχες ν' άναρθωθούν! Με κάπο συγκράτηση μιά φωνή φρίκης πού άνέβηκε στα χείλη μου! Πεταχτήκα από τό κρεβάτι μου και έκανα μερικά βήματα, αλλά μιά ζάλη με κλόνηζε σε κάθε μου βήμα... Είχα τό περίεργο συναίσθημα πως βρισκόμουν στο κελί!...

'Απαίσιες μορφές με κντάζαν από παντού και χιλιάδες φώτα χοροπηδούσαν μπροστά στα μάτια μου. 'Εβλεπα τό κελλί μου άπερσαστο σε βάθος, ύψος και μήκος σαν ένα φοβερό χάος στο άποιο βρισκόμουν μετέωρος... Πέρασαν άρκετά λεπτά ώς ότου να άντιληφθώ τί είχε συμβή...

Οί τοίχοι, τό πάτωμα ώς και αυτή άκόμα ή πόρτα του κελιού μου, είχαν άντικατασταθή κατά τό διάστημα τής νύχτας με καθρέφτες. Τά άρρα πρόσωπα πού έβλεπα μέσα στους καθρέφτες α-

τούς, ήταν ό εαυτός μου... 'Η άπαίσια μορφή με τὰ γένηα και τὰ μακρὰ μαλλιά ήμουν εγώ ό ίδιος... Τὰ μάτια πού με κντάζαν από παντού—μάτια τρελλού—ήσαν τὰ δικά μου!...

'Όταν συνήλθα από τήν κατάπληξη μου, προσάθησα να συγκεντρώσω τις σκέψεις μου... 'Όστε αυτό ένοούσε ό Μέγας 'Ιεροεξεταστής όταν έλεγε: 'Θά μείνης μόνος σου με τή συντροφιά τού έαυτού σου.' Αυτό ήταν τό πιο σατανικό βασανιστήριό τους... 'Α! μα όχι!... 'Εγώ, δέν θα κντάξα! 'Θά έκλεινα τὰ μάτια μου... 'Θά ξαπλωόμουν στο κρεβάτι και θα κοιμόμουν... Προσάθησα τότε να μη κντάζω. Μά στάθηκε άδύνατο!

Μόλις άνοιγα τὰ μάτια μου, άπ' όλες τις μεριές, έμπρός και πίσω, άπάνω και κάτω, ή ελάχιστες κινήσεις μου, έπαλαμειανόντουσαν έκατό, διακόσιες, χίλιες φορές...

'Ετσι πέρασε δλόκληρη ή μέρα, μιά ήμερα άφάνταστη άγωνίας, πού με κάνει και σήμερα άκόμα να άπορώ πως δέν τρελλάθηκα τότε. Πρώτό τό έράθυ, από τό φεγγίτη τής άσροφής, τό ίδιο εκείνω χέρι μου κατέβασε τό φαγγιτό μου. Μά δέν μπόρεσα να βάλω ούτε μπουκιά στο στόμα μου.

Τή νύχτα προσάθησα να κοιμηθώ και, όταν ύστερα από έναν ταραγμένο ύπνο, γεμάτο εφιάλτες, ξύπνησα τό πρωί και άνοιξα δειλά. με φόβο, τὰ μάτια μου, οι καθρέφτες δέν ήμπεχαν πεία...

'Ανίπνευσα με άνοκλύφισι. 'Όλη τήν ήμερα με άφρασαν ήσυχο.

—'Ισως, σκέφθηκα, με λυπήθηκαν;—

Μά όχι! 'Η 'Ιερά 'Εξέταση δέν γνωρίζει τί θα πη οικος! Τήν ήλλη μέρα, μέλις ξύπνησα, οι καθρέφτες είχαν τοποθετηθή πάλι. Με μιά ώμως διαφορά. Τώρα οι καθρέφτες ήσαν κοίλοι... 'Εβλεπα τήν άντανάκλαση του έαυτού μου παρομοιωμένη, τερατώδη...

'Ό! άμφίβαλλο άν τὰ τέρατα τής Κολάσεως ήσαν πιο άπαίσια, πιο φρικαστικά άπ'τόν έαυτό μου, όπως τόν έβλεπα τις στιγμές εκείνες. Και τό μερτίριό μου ξανάχρησι, φρέο, άφάνταστο!... 'Αφού μάτια προσάθησα να μη κντάζω, άπελισμένος, προσάθησα να βρώ ένα όπλο, έτιδήποτε για να ασπάζομαι τους καθρέφτες γύρω μου... Μά δέν βρήκα τίποτε. Τό κρεβάτι ήταν καλά στερεωμένο στον τοίχο. Να δραπειτευτώ ήταν άδύνατο... Μά εκεί πού τὰ σκεπτόμουν βλ' αυτά, μιά ιδέα πέρασε ξαφνικά άπ' τό μυαλό μου. Κντάξα έπίμονα τόν φεγγίτη τής άσροφής και τό σχέδιό μου, τολμηρό, τρελλό, πέρασε μονομιά από τό κεφάλι μου...

Τό πρωί, μόλις άνοιξε ό φεγγίτης και είδα τό χέρι του δεσμοφύλακα να πρόσβαλλε από τό φαγγιτό μου, άπφασιστικά, με μιά ρήγορη κίνηση, πήδησα κι' άσπάχητκα άπ' εκείνω τό χέρι, κατόπιν ριχνοντας πίσω όλο τό βάρος του σώματός μου, τό τραβήξα με μιά υπεράνθρωπη προσπάθεια! Τό σώμα άκολούθησε τό χέρι και ό φύλακας μου έπεσε βαρετά μέσα στο κελλί μου, με τό κεφάλι μπροστά. Τό χτύπημα ήταν δυνατό, γιατί ό φύλακας λιποθύμησε. 'Όστόσο, εγώ, χωρίς να χάσω ούτε στιγμή, άρπαξα τόν μανδύα του και τήν μάσκα πού φούρουνε στο πρόσωπο και τὰ φόρεσα. Κατόπιν τοποθέτησα τόν άνοισθητο φύλακα κάτω από τόν φεγγίτη, άνέβηκα στη ράχη του και με μιά τελευταία προσπάθεια άπελισίας, άρπαχτήκα από τό άνοιγμα τής άσροφής. Με κόπο σκεθίκα έξω και έβρέθηκα μέσα σ' ένα άλλο δωμάτιο, άδειο εδνηώς!

'Ετσι εξήγησα πώς κανένας δέν άκουσε τις άγριες φωνές πού έκηχηξε ό δεσμοφύλακας όταν τόν τραβήξα κάτω. 'Εκλεισα προσεκτικά τήν καταπακτή και βγήκα από τό δωμάτιο. 'Η φυγή μου από κει στάθηκε πιο εύκολη από ό,τι φανταζόμουν. Στους διαδρόμους, οι μοναχοί πού με συναντούσαν, δέν με πρόσεχαν καθόλου. Με έπαιρναν για :ναν από τούς φύλακας. 'Όταν βρέθηκα στον κήπο, ό καθαρός άέρας μου έδωσε νέες δυνάμεις. 'Ανίπνευσα θαθειά, με άπόλαυση, κατόπιν έξακολούθησα να περπατώ με άργό, ναυονικό βήμα για να μη κινήσω τήν ύποψια έκείνων πού συναντούσα στο δρόμο μου... Δέν τολμούσα να βγώ από τήν κυρία είσοδο τού μοναστηριού. Κι' έτσι, σαν βρήκα ένα κατάρλληλο, ξερημικό μέρος τού κήπου, σκαρφάλωσα σ' ένα δένδρο, πού ήταν εκεί κοντά και μ' ένα πήδημα βρέθηκα έξω από τήν άλλη μεριά τού τοίχου. Κι' ενώ έφευγα, συλλογιζόμενος τόν φύλακα, πού είχε γίνει άντικαταστάτης μου στο φρικαστικό κελλί και λυπόμουν, γιατί δέν ήταν ό ίδιος ό Μέγας 'Ιεροεξεταστής...

'Απαίσιες μορφές με κντάζαν από παντού!